

עין משפט
נר מצוה

כו:

ת"ש חמור בסימני אובך. כרייתת היא: **דרשָהוּ** אם הוא רמאי מאי לאו בסימניו. וא"ת דזמנתני' (לקמן כח:) דרש מהאי קרא דלא יחזיר אף בסימניו וי"ל דאסמכתא היא כדקתני עלה בצרייתתא משרצו הרמאים התקינו אצל הכא משמע ליה שהיא דרשה גמורה מדקאמר וכי תעלה על דעתך לומר כו' א' ועי"ל דזמנתני' מיירי בידוע שהוא רמאי לכך לריך עדים אצל הכא מיירי בסתם בני אדם: **מצאו**.^(י) גט קשור בזים יחזיר המוצא לשליח או לנעל השואלו בסימני הכיס: **י(וניחוש)שאלה**. וא"ת ולוכז מהכא דסימניו דאורייתתא ובפרק בתרא דינמות ^(קד קכ. ושם ד"ה מאלו) פריך מהכא דסימניו דאורייתתא וי"ל דמלי לאוקמה כגון שאותו שאנזו שאלזו ומכיר הכיס צטציעות עין דכיון שצענמו מאלו נאמן וה"נ הוה מלי למדמי התם: **כ"ים** וארנקי משום דבסמני. וא"ת והכמיז לא תנששו וי"ל צשליה צמה אשה (שבת דף קז ע"א) אמרינן כל דצר שיש צו משוס רפואה **ואנא** יחיבנא סימנים מובהקין דידיה. לא מוצהקין ממש קאמר אלא מוצהקים מסמיני צחירו כמו זה אומר מדת ארכו וזה אומר מדת רחצו ולקמן (דף כח:) נמי דקאמר לעולם גלימא מכריז ולא אמר סימניו מוצהקין התם נמי לאו מוצהקים ממנש קאמר אלא שלא אמר סימנים טועים שיש צו כי אם כסימניו דסומקי וחזירו:

תמונתה של ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

ארבעת המינים

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

לאסדורי גט. שאבד מן השליח המציאו קודם שנתן לה: **סקנתא**. לקמן צשמעתין מפרש מאי היא: **צממונא**. דהפקר צ"ד הפקרי: **סוצעין אצטרינא** ליה. קרא למוצעין אחא ולמעוטי מידי דאיראוש ואפקריה: **כדי נסבה**. צלא מקרא אלא אסמכינהו אקרא צעלמא:

ס"ש. דלוקמין לעיל חמור לסימני אוכף אתא: **אימא צעדי אוכף**. אם יש עדים המכירין צטציעות עין לאוכף שהוא שלו מחזירין לו את החמור: **דרשהו**. והכי משמע עד דרוש אחיך אותו עד דרשך את אחיך: **ט צעדים**. שיציא עדים שהוא שלו: **אין מעידין**. על אדם שמת להשאיל את אשתו אלא א"כ ראו פרוצו פניו שהוא עם החוטם: **דארוז או גוז**. שאין זה סימן שהרבה ארוכין וגולים יש: **כליו**. צגדיו: **חיישין**. שמה השאילס לאחר ואותו אחר ראו שמת: **מסקב**. דורויש"ר צלע"ו: **חיורי** או **סומקי**. אין זה סימן שהרבה כלה יש: **מאלו קשור בזים** **שלו** או **צאנקי** **כו'**. שליח המציא גט ואבד הימנו לאחר זמן מאלו קשור בזים שלו או צאנקי **כו'**: **צין כליו**. כלי תשמישו שצציתו: **אפילו לזמן מרובה**. אע"ג דתנן (גיטין דף כז.) המציא גט ואבד הימנו מאלו לזמן מרובה פסול הכא כשר: **ניחוש לשאלה**. שמה השאיל כיסו לאחר והוא קשור צו: **דמסמני**. מנחמי ואומר סימן לאדם שמשאיל כיסו שמוכר לו מזלו: **דמויף**. שהיה שיש סימניו כסור מוסב: **וכש צטצעתו** וחותם חתם מוסב: **לשכשול** שום דבר כיסו מוסב: **וכחותמו צטצעתו** לפיכך אינו משאיל טצעתו שמה יעשה זה חותם כנגד חותמו ויזייף צו את שליחותיו: **אין מעידין על השומא**. המעידין על האשה להשיאה ואמרו סימן היה צו שומא צאצר פלוני: **שומא**. וורוא"ה צלע"ו: **סימניו דרבנן**. וגבי אשת איש דאיסור דאורייתתא הוא לא סמכינן עלייהו: **צנן גילו**. הנוצר צשעתו שנוצלו צמול אחד: **בסימניו פעשוין** **כו'**. אם עשוין להשתנות או אינן עשוין להשתנות. אם צחייז היתה שומא שחורה צמותו נעשית לצנה או אפיון: **מוצפק**. ואפילו סימניו דרבנן יש לסמוך על זה: **פיכי מהדרינן**. ליכנס צספק להחזיר ממון למי שאינו שלו: **אלא ל"ג: ובי אדם עושה**. וצניחותא דמוצא מאי איכפת לן אם מי שאבדה ממנו לא ניחא ליה: **אלא**. אמר רבא כל אובדי אבידה ניחא לכו שמהא דת וז צישאל למיתב סימניו וכל הבא ונותמ יטלנה. מאי טעמא: **מידע ידע דעדים לים** **ליה**. פעמים שאין לו עדים עליה ואם יזיקוקוהו לעדים לא תבא לעולם לידו ומימר אמר טוב לי שיחזירוה לכל האומר סימניה דלא שכיחא דנימא סימניו

דידה אלא אלא דכ"ע לא ידעי כו': **אלא הא דתנן** **כו'**. ואמרו להחזיר לו למלוה צלא עדים צסימניו זה שאומר שלשה היו ומשלשה לזים ואם מן הלוה נפלו שצצר פרעם מי ניחא ליה בתקנה זו שיתנס המוצאס לכל הבא ונותן סימניהם והלא טוב לו שיהו מונחים ציד המוצאס עולמית דכל זמן שהם צידו ולא יחזירם למלוה הרי הם כשרופים ולא ניחא דליהדר להו צסימניו דלמא מיתרמי ידיע מלוה צסימניהן: **הסם**. צסימניו כי האי לא איכפת לן צניחותא דלוה דודאי לאו מיניה נפיל דהנך שטרי אחרניי מאי צעו גציה: **אלא** אכסורי גט אשה בסימנים אי אמרת דרבנן כי עבור רבנן תקנתא בממונא אבל באיסורא לא עבור רבנן תקנתא ת"ש אף השמלה היתה בכלל כל אלו ולמה יצאת להקיש אליה ולומר לך מה שמלה מיוחדת שיש לה סימניו ויש לה תובעין חייב להכריזו אף כל דבר שיש לו סימניו ויש לו תובעין חייב להכריז תנא תובעין אצטריכא ליה סימניו^(כ) כדי נסבא ת"ש^(כא) והיה עמך עד דרוש אחיך אותו וכי תעלה על דעתך שיתנגנו לו קודם שידרשנו אלא דרשהו אם רמאי הוא או אינו רמאי מאי לאו בסימניו לא בעדים ת"ש^(כב) אין מעידין אלא על פרצוף הפנים עם החוטם אע"פ שיש סימניו בגופו ובכליו שמע מינה סימניו לאו דאורייתא אמרי גופו דארוך וגרין כליו: דחיישינן לשאלה אי חיישינן לשאלה חמור בסימני אוכף היכי מהדרינן אמרי ^(כג) אוכף לא שאורי אינשי אוכפא משום דמסקב ליה לחמרא איבעית אימא כליו בחיורי ובסומקי אלא הא דתניא ^(כד)מצאו קשור בזים או בארנקי ובטבעת או שמצאו בין כליו אפילו לזמן מרובה כשר ואי ס"ד חיישינן לשאלה כי מצאו קשור בזים אמאי כשר ניחוש לשאלה אמרי כים וארנקי וטבעת הלא משאלי אינשי כים וארנקי משום דמסמני

דידה אלא אלא דכ"ע לא ידעי כו': **אלא הא דתנן** **כו'**. ואמרו להחזיר לו למלוה צלא עדים צסימניו זה שאומר שלשה היו ומשלשה לזים ואם מן הלוה נפלו שצצר פרעם מי ניחא ליה בתקנה זו שיתנס המוצאס לכל הבא ונותן סימניהם והלא טוב לו שיהו מונחים ציד המוצאס עולמית דכל זמן שהם צידו ולא יחזירם למלוה הרי הם כשרופים ולא ניחא דליהדר להו צסימניו דלמא מיתרמי ידיע מלוה צסימניהן: **הסם**. צסימניו כי האי לא איכפת לן צניחותא דלוה דודאי לאו מיניה נפיל דהנך שטרי אחרניי מאי צעו גציה: **אלא**

אינשי ופשוטה היא. והא דאמרי' אין מעידין על השומא. ושומא מצויה בבן גילו וסימניו עשויין להשתנות אחר המיתה כולן פשוטות הן. וסוגיין דשמעתין מאן דאמר סימנין דאורייתא היינו דמהדרינן אבידתא בסימניה ואפי' למאן דאמר סימנין לאו דאורייתא הן אם הן (7) סימנין מהדרינן לה לאבידה

מסורת הש"ס

(א) ג"ה.ה. וש"נ. (ב) לקמן כח. (ג) יצמות קב. (גספרות מו:). (ד) יצמות קב. (גיטין מ:). (ה) יצמות קב. (ו) שם יצמות איתא צצומא העשויה כו וע"ש. (ז) לעיל כה. (ח) שם. (ט) ונצעל המאור הקשה לפירושו ד"מ'ל משמלה וכי ופי' הוא שיציא עדים שאינו רמאי כו' וע"ש. (י) כש"ל מ"ז ועשה הכל דבור אחד,

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

תורה אור השלם

^[1] צ"ל סוּך וז"ה בערוך ערך אכפא. (ב) נראה דל"ל דהאי אוכף להאי גבדא וכו'. (ג) צמשיקן ליתא אף חו' בקדושין דף פ' וז"ה בערוך ערך סקב. (ד) נראה דל"ל אם הן סימנים מוצהקים מהדרינן וכו'.